DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA **Nr 1** **28 STYCZNIA 1947**

TREŚĆ:

Biblioteka Jagiellońska
1002157422

1

DEKRET

z dnia 20 grudnia 1945 r.

o zmianie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 roku o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Orzeczenie w trybie niniejszego artykułu może nastąpić tylko wówczas, jeżeli przed dniem 31 marca 1947 r. zostało wszczęte postępowanie o przejęciu danego przedsiębiorstwa na własność Państwa".

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Przedsiębiorstwa, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy znajdują się pod zarządem państwowym, a nie podlegają przejęciu na własność przez Państwo w myśl przepisów niniejszej ustawy, będą najdalej do dnia 31 marca 1947 r. zwolnione od zarządu państwowego, a ich posiadanie przywrócone osobom uprawnionym w trybie przewidzianym przez obowiązujące przepisy".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

w/z Minister Przemysłu:
Eugeniusz Szyr

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Informacji i Propagandy:
Feliks Widy-Wirski

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

w/z Minister Odbudowy:
Stefan Pietrusiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

2

DEKRET

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 roku o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) wprowadza się zmianę następującą:

Art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd na żądanie wnioskodawcy podejmie dalsze postępowanie w przypadku rozstrzygnięcia sprawy o przejęcie przedsiębiorstwa przez Państwo na własność lub w przypadku niewszczęcia do dnia 31 marca 1947 roku postępowania w sprawie o przejęcie danego przedsiębiorstwa na własność Państwa".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

w/z Minister Przemysłu:
Eugeniusz Szyr

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn

w/z Minister Odbudowy:
Stefan Pietrusiewicz

Minister Informacji i Propagandy:
Feliks Widy-Wirski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

3

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 6 grudnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Odbudowy z dnia 18 sierpnia 1945 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

Na podstawie art. 368 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 18 sierpnia 1945 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 175) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 6 otrzymuje brzmienie następujące:
„Egzaminy odbywają się w ciągu roku dwa razy, a to: w pierwszym półroczu

w miesiącach styczniu — lutym, w drugim półroczu w miesiącach lipcu — sierpniu";

2) § 10 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:
„Ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu powinien uiścić taksę egzaminacyjną w kwocie 1.500 zł."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 73 poz. 398 z dnia 31 grudnia 1946 r.).

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 4 stycznia 1947 r.

o powołaniu w ramach Ministerstwa „Zespołu pracy dla spraw modernizacji budownictwa".

1. Dla koordynowania wszystkich prac, prowadzonych w ramach akcji Odbudowy Kraju w zakresie modernizacji budownictwa, a zwłaszcza w odniesieniu do budownictwa prefabrykowanego — powołuję spośród pracowników wszystkich agend Ministerstwa Odbudowy zespół pracy dla spraw modernizacji budownictwa („Zespół Modernizacji Budownictwa").

2. Do zadań Zespołu należy:

I. Koordynowanie poczynań agend Ministerstwa Odbudowy w zakresie następujących zagadnień:

a) zbieranie względnie ewidencjonowanie wszelkich materiałów, dotyczących zagadnienia modernizacji budownictwa, ze szczególnym uwzględnieniem budownictwa prefabrykowanego,

b) prowadzenie badań i studiów w zakresie nowych osiągnięć nauki i techniki w budownictwie, zwłaszcza w budownictwie mieszkaniowym,

c) opracowywanie projektów i planów dla różnych typów budynków oraz dla budownictwa seryjnego (standaryzowanego),

d) udzielanie technicznych opinii co do praktycznego stosowania budownictwa prefabrykowanego.

W powyższym zakresie Zespół może przejawiać również własną inicjatywę.

II. Nawiązanie stałej łączności i współpracy z właściwymi organami innych Ministerstw, instytucji i organizacji zainteresowanych w dziedzinie budownictwa prefabrykowanego.

3. Na kierownika Zespołu wyznaczam ob. inż. Jerzego Nechaya, Dyrektora Departamentu Przemysłu Budowlanego.

4. Kierownik Zespołu w porozumieniu z Dyrektorami zainteresowanych Departamentów powoła w moim imieniu do Zespołu niezbędnych pracowników, przede wszystkim spośród osób zatrudnionych w Ministerstwie i w związanych z Ministerstwem jednostkach organizacyjnych. W uzasadnionych przypadkach Kierownik może powołać do współpracy z Zespołem osoby z poza Ministerstwa, w szczególności z urzędów, instytucji i organizacji interesujących się modernizacją budownictwa.

5. Kierownik Zespołu bieżąco informuje mnie o wynikach prac Zespołu oraz co kwartał składa mi sprawozdania na piśmie.

6. Sprawy administracyjne, gospodarcze i finansowe Zespołu na wniosek Kierownika załatwiane będą przy wykorzystaniu właściwego aparatu Ministerstwa.

7. Praca Kierownika i pracowników Ministerstwa powołanych do Zespołu nie zwalnia ich od spełniania stałych obowiązków służbowych. W przypadkach, gdyby praca w Zespole absorbowała powołanych do niego pracowników poza godzinami urzędowymi, na wniosek Kierownika Zespołu, mogą im być przyznawane wynagrodzenia specjalne.

8. Tok prac Zespołu określi regulamin, wydany przez Kierownika Zespołu, a przedłożony mnie do aprobaty.

9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 4 stycznia 1947 r.

Minister:

M. Kaczorowski

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 10 stycznia 1947 r.

(L. dz. G. M. 4344/46/W2/47).

Zarządzam tymczasowe stosowanie Polskich Norm:

Normy tymczasowe:

PN/B—102 „Temperatury obliczeniowe pomieszczeń ogrzewanych".

PN/B—111 „Kotłownie ogrzewań centralnych".

PN/B—317 „Ogrodzenia składane z elementów żelbetowych".

PN/B—490 „Płyty wiórowo-cementowe".

PN/B—1724 „Kominy murowane i żelbetowe".

w/z Minister:

J. Żakowski

6

OKÓLNIK Nr 2

z dnia 11 stycznia 1947 r.

w sprawie uzgadniania projektów z władzami planowania przestrzennego i z władzami budowlanymi.

(Nr O-I-b-2/7).

Do wszystkich Ob. Ob. Ministrów

w miejscu.

Wobec stwierdzenia, że poszczególne władze, urzędy i instytucje państwowe, a zwłaszcza przedsiębiorstwa odbudowują lub budują obiekty mieszkalne, biurowe lub przemysłowe, lub też urządzenia komunikacyjne i inne bez uzgodnienia swoich zamierzeń z właściwymi władzami planowania przestrzennego, proszę Ob. Ob. Ministrów o przypomnienie podległym Im władzom o obowiązku uzgadniania z Głównym Urzędem Planowania Przestrzennego, regionalnymi dyrekcjami planowania przestrzennego lub miejscowymi urzędami planowania przestrzennego wszelkich zamierzeń w sprawach wchodzących w zakres planów zagospodarowania przestrzennego (art. 3, 4, 5, 43 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109). Sposób współdziałania z władzami planowania przestrzennego zostanie niebawem uregulowany w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Jednocześnie proszę o przypomnienie podległym urzędom i instytucjom, że również urzędy i instytucje państwowe obowiązane są przed przystąpieniem do budowy uzyskać zatwierdzenie projektu przez właściwą władzę budowlaną (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.II. 1928 o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.).

Obywatela Prezesa Centralnego Urzędu Planowania proszę o wydanie zarządzeń, ażeby wnioski o uruchomienie kredytów na wszelkie inwestycje były rozpatrywane po uzgodnieniu zamierzeń z władzami planowania przestrzennego i po ewent. zatwierdzeniu projektów przez właściwe władze budowlane.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

7

OKÓLNIK Nr 1

z dnia 3 stycznia 1947 r.

w sprawie rewizji cen robocizny kosztorysów umownych.

(L. dz. III/15412/2/46).

Do
wszystkich Ministerstw, B. O. S.
i W. D. O.

Na podstawie uchwały Centralnej Komisji Mieszanej z dn. 26 listopada r. b. w sprawie rewizji cen robocizny na terenie Warszawy, dopuszcza się możność stosowania podwyżki cen robocizny, na roboty wykonywane na rzecz lub z funduszu Skarbu Państwa, Samorządu terytorialnego oraz instytucji prawa publicznego o

12,5%

Urzędy oraz instytucje przeprowadzające podwyżkę cen w kosztorysach umownych obowiązane są kierować się następującymi zasadami:

1) podwyżkę cen robocizny można stosować tylko na żądanie wykonywującego roboty,

2) ewentualna podwyżka cen robocizny może dotyczyć tylko robót lub części wykonywanych od 1.XII.1946 r. na podstawie umów zawartych do 30 listopada 1946 r.,

3) do robót albo części robót, których termin wykonywania był ustalony przed 1.XII. 1946 r. w wypadku uchybienia terminu z winy przedsiębiorcy, podwyżka nie ma zastosowania,

4) podwyżkę cen w myśl powyższego okólnika można stosować tylko do robocizny na roboty budowlane i instalacyjne,

5) omawiana podwyżka ma charakter jednorazowy,

6) w wypadku jeśli ceny kosztorysu umownego nie są podzielone na materiał i robociznę, to celem wydzielenia robocizny należy stosować poniższą tabelę:

L. p.	Rodzaj robót	Koszt robocizny do całości kosztu w %
1.	Roboty ziemne	95%
2.	„ murarskie	40%
3.	„ posadzkowe	30%
4.	„ betonowe i żelbetowe	35%
5.	„ tynkowe	75%
6.	„ ciesielskie	35%
7.	„ stolarskie	55%
8.	„ kowalskie i ślusarskie	55%
9.	„ malarskie	65%
10.	„ szklarskie	30%
11.	„ blacharskie, krycie dachów blachą	35%
12.	Roboty krycia dachu dachówką	45%
13.	„ „ „ papą	55%
14.	„ zduńskie	35%
15.	„ wodociągowo-kanalizac.	35%
16.	„ gazowe	40%
17.	„ C. O.	30%
18.	„ elektryczne	35%

7) Przed zastosowaniem mnożnika należy stwierdzić protokólarnie na dzień 1 grudnia 1946 r. ilościowy stan robót każdego rodzaju, według pozycji kosztorysowych.

Stan robót winien być zadokumentowany zapisem w dzienniku budowy.

8) Podwyżkę uwzględnia się w rachunkach przejściowych i ostatecznym z tym, że należy wyodrębnić roboty wykonane po 1.XII.1946 r., do których podwyżka ma zastosowanie.

9) Obliczona wysokość podwyżki została sprowadzona do faktycznych kosztów przedsiębiorcy i eliminuje zysk i część kosztów ogólnych stałych.

10) W wypadkach specjalnych należy się zwracać o wyjaśnienie i wskazówki do Departamentu III Budownictwa Ministerstwa Odbudowy.

Minister:

M. Kaczorowski

8

OKÓLNIK Nr 2

z dnia 3 stycznia 1947 r.

zawierający zasady ustalenia ilości izb, które mogą być pozostawione do dyspozycji właścicieli budynków mieszkalnych, naprawianych przez urzędy i instytucje państwowe w Warszawie.

(L. dz. II/4502/47).

Do

Prezydium Rady Ministrów, Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej, Biura Kontroli przy Krajowej Radzie Narodowej, wszystkich Ministerstw, Centralnego Urzędu Planowania.

W uzupełnieniu punktu 4 „Instrukcji" w sprawie zawierania umów z właścicielami budynków mieszkalnych, dotyczących ich odbudowy przez urzędy i instytucje państwowe w Warszawie (Okólnik Ministra Odbudowy Nr 20 z dn. 6 sierpnia 1946 r. L. dz. II/2388/46 Dz. Urz. M. O. Nr 4 poz. 68 z r. 1946) — Ministerstwo Odbudowy przesyła w załączeniu „Instrukcję dodatkową" do wiadomości z prośbą o wydanie dalszych zarządzeń, w szczególności podanie tekstu „Instrukcji dodatkowej" podległym urzędom, instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym z poleceniem stosowania zawartych w niej przepisów.

Załącznik.

w/z Minister Odbudowy:

Inż. J. Żakowski

Podsekretarz Stanu

Załącznik.

INSTRUKCJA DODATKOWA

Na podstawie punktu 4 „Instrukcji" w sprawie zawierania umów z właścicielami budynków mieszkalnych dotyczących ich odbudowy przez urzędy i instytucje państwowe w Warszawie (Okólnik Ministra Odbudowy Nr 20 z dnia 6 sierpnia 1946 r. L. dz. II/2388/46) — Ministerstwo Odbudowy ustala następujące zasady dla

określenia ilości izb, które mogą być pozostawione do dyspozycji właściciela budynku po dokonaniu naprawy.

1. W wypadku gdy właścicielem budynku jest osoba fizyczna lub osoba prawna, nie będąca spółdzielnią lub instytucją publiczną, dopuszczalna ilość izb, która może być pozostawiona do dyspozycji właściciela, wyniesie:
   a) w budynkach, posiadających po dokonaniu naprawy do 40 izb — nie więcej jak 20% ogólnej powierzchni użytkowej wszystkich lokali,
   b) w budynkach posiadających po dokonaniu naprawy ponad 40 izb — nie więcej jak 8 izb mieszkalnych — bez względu na ich wielkość.
2. W wypadku gdy właścicielem budynku jest spółdzielnia mieszkaniowa lub instytucja publiczna, dopuszczalna ilość izb, która może być pozostawiona do dyspozycji tegoż właściciela, wyniesie nie więcej jak 20% ogólnej powierzchni użytkowej wszystkich lokali.
3. Lokale handlowe (sklepy), o ile znajdują się w budynku i zostaną wyremontowane przez właściciela, wlicza się do części powierzchni użytkowej lokali, pozostawionej do dyspozycji właściciela.

W wypadkach przewidzianych w punkcie 1, lit. b) lokali handlowych nie wlicza się do ilości izb pozostawionych do dyspozycji właściciela z tym zastrzeżeniem, iż suma powierzchni lokali handlowych i mieszkalnych nie może przekroczyć 20% powierzchni użytkowej wszystkich lokali.

4. Za powierzchnię użytkową lokalu uważa się powierzchnię wszystkich pomieszczeń należących do danego lokalu bez względu na ich przeznaczenie użytkowe.
   Za izbę uważa się również kuchnię, o ile posiada ponad 6 m² powierzchni.

9

OKÓLNIK Nr 3

z dnia 4 stycznia 1947 r.

w sprawie stosowania Polskich Norm budowlanych przy sporządzaniu projektów i kosztorysów budowlanych.

(L. dz. III/17402/7/46).

Do
wszystkich Wojewódzkich Wydziałów Odbudowy i Dyrekcyj Odbudowy.

Ministerstwo Odbudowy stwierdziło, iż zarówno przy opracowywaniu projektów i kosztorysów budowlanych jak i przy nadzorowaniu robót, obowiązujące przepisy i normy nie są w dostatecznej mierze uwzględniane.

Jak wiadomo, przedwojenne przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcyj budowlanych, zawarte w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych z dn. 18.6.1929 r. i następnych, zostały uchylone rozporządzeniem Ministra Odbudowy z dn. 9.II.1946 (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 915).

W zamian odpowiednich rozdziałów tych uchylonych przepisów, obowiązują zatwierdzone przez Ministra Odbudowy jako normy tymczasowe (por. Dzienniki Urzędowe Min. Odb. Nr 1 poz. 8, Nr 3 poz. 38, Nr 4 poz. 57 i Nr 5 poz. 80):

PN/B—182	**Mury ceglane.** Obliczenia Statyczne
PN/B—183	**Mury z kamienia rodzimego.** Obliczenia statyczne
PN/B—189	**Obciążenia** w obliczeniach statycznych
PN/B—190	**Konstrukcje stalowe.** Obliczenia statyczne
PN/B—195	**Konstrukcje betonowe i żelbetowe.** Obliczenia statyczne i projektowanie
PN/B—196	**Roboty betonowe i żelbetowe.** Warunki techniczne wykonywania.

Teksty drukowane tych norm zostały rozesłane przez Ministerstwo Odbudowy do wszystkich Wydziałów i Dyrekcyj Odbudowy. W razie zapotrzebowania dalszych egzemplarzy można je zakupić w biurze P. K. N. (Warszawa, Pierackiego 2) lub w Składzie Głównym — Nowa Księgarnia Techniczna — Warszawa, Poznańska 12.

Poza tym obowiązują w zakresie części uchylonego rozporządzenia będące w druku normy tymczasowe:

PN/B—184	**Klasyfikacja i bezpieczne obciążenie gruntów.** Wytyczne
PN/B—194	Używanie **starych profili stalowych** oraz normy przedwojenne
PN/B—1700	**Stropy gęstożebrowe**
PN/B—1710	**Konstrukcje drewniane.** Obliczenie statyczne i projektowanie.

Unowocześnienie tych dwóch ostatnio wymienionych norm jest przewidziane w najbliższym czasie.

Wreszcie są w opracowaniu i w najbliższym czasie ukażą się w druku normy:

PN/B—193 Projektowanie i wykonywanie konstrukcyj **spawanych** w budownictwie

PN/B—1724 **Kominy** murowane i żelbetowe.

Nadmienia się, iż podane wyżej normy dość znacznie odbiegają od przepisów ostatnio obowiązujących, dlatego też Ministerstwo podkreśla konieczność dokładnego zaznajomienia się z tymi normami i ścisłego ich przestrzegania.

Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do treści norm, jak również zapytania co do ich interpretacji należy kierować do Ministerstwa Odbudowy Departament Budownictwa.

Dyrektor Departamentu Budownictwa:

Inż. K. Tyszka

10

OKÓLNIK Nr 4

z dnia 10 stycznia 1947 r.

w sprawie Konferencji Koordynacyjnych.

(L. dz. IV — 105/W3/47).

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich
(Wydziały Odbudowy)

I. Zawiadamianie uprzednie o konferencjach.

Doświadczenia poczynione na podstawie odbytych konferencji koordynacyjnych, przewidzianych okólnikiem Ministerstwa Nr 8 z dnia 11 kwietnia 1946 r., wykazały osiągnięcie pozytywnych wyników tych konferencji tam zwłaszcza, gdzie zostały należycie przygotowane tak przez Wydział Odbudowy jak i jednostki gospodarcze podległe Ministerstwu Odbudowy.

Z uwagi na to, że na konferencjach koordynacyjnych poruszane są poważne zagadnienia, które niejednokrotnie wymagają generalnego naświetlenia, Ministerstwo pismem z dn. 13.IX. 1946 r. L. dz. IV/3050/W3-o/46 poleciło zawiadamiać Departament IV Przemysłu Budowlanego o terminach konferencji, celem ewentualnego delegowania na konferencję przedstawiciela Ministerstwa.

W dotychczasowej praktyce Wydziały Odbudowy w większości wypadków ograniczają się do krótkiego zawiadomienia o terminie konferencji bez podawania porządku dziennego.

Ponieważ Ministerstwo nie jest w stanie delegować swego przedstawiciela na każdą konferencję, a pragnęłoby to uczynić w zależności od wagi poruszanych problemów, konieczne jest przesyłanie do Ministerstwa jednocześnie z zawiadamianiem o terminie konferencji również porządku obrad, celem przygotowania przez Ministerstwo materiału do dyskusji.

II. Rozszerzenie zakresu konferencji.

Dla objęcia akcją koordynacyjną całego przemysłu budowlanego zaleca się zwoływanie co pewien czas konferencji o charakterze szerszym, które przewiduje okólnik Nr 8 z udziałem reprezentantów przemysłu niepaństwowego.

Poczynione w tym kierunku doświadczenia dały wynik pozytywny. Wobec zainteresowań P. Z. U. W. w zakresie produkcji materiałów budowlanych ogniotrwałych na konferencje te należy zapraszać przedstawiciela Inspektoratu Wojewódzkiego P. Z. U. W.

Niezależnie od tego jest celowe umożliwienie zapoznania się Architektów Powiatowych z przedstawicielami jednostek gospodarczych podległych Ministerstwu. Należy więc zwoływać co najmniej raz do roku (np. przy okazji odpraw Architektów Powiatowych w Urzędach Wojewódzkich) konferencje z udziałem Architektów Powiatowych oraz jednostek gospodarczych podległych Min. Odbudowy.

III. Inicjatywa własna.

Bardzo wiele zagadnień poruszanych na konferencjach może znaleźć rozwiązanie na miejscu, jako podlegające kompetencji władz II, a nawet I instancji. W tym wypadku nie należy oczekiwać decyzji władz przełożonych, a przez właściwe zarządzenia w terenie doprowadzać do ich realizacji. Wskazanym byłoby przy tym powiadamianie Ministerstwa o wydanych zarządzeniach.

IV. Wyniki konferencji.

Zdarzają się wypadki, że protokóły z konferencji są przesyłane do Ministerstwa ze znacznym opóźnieniem. Ten stan rzeczy jest niedopuszczalny, ponieważ sprawy lub postulaty poruszane na konferencjach, które wymagają rozstrzygnięcia czy interwencji Ministerstwa, stają się wtedy niejednokrotnie nieaktualne.

Protokóły z konferencji winny być przesyłane w ciągu paru dni. W danym wypadku nie chodzi tylko o przesłanie protokółu z konferencji, ale i o wnioski Wydziału Odbudowy w związku z postulatami zgłoszonymi na konferencji. Wnioski winny być przesyłane możliwie grupami zagadnień pokrewnych. Wskazanym

jest przy tym zajęcie przez Urząd Wojewódzki stanowiska w stosunku do poruszonych zagadnień.

Protokóły i wnioski należy przesyłać do Departamentu III Budownictwa oraz Departamentu IV Przemysłu Budowlanego.

Jednostki gospodarcze przesyłają odpisy protokółów z konferencji do władz centralnych, którym podlegają, z odpowiednimi uwagami, o ile władze te są powołane do rozstrzygnięcia poruszonych zagadnień we własnym zakresie.

Za Ministra Odbudowy:

inż. St. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu

11

OKÓLNIK Nr 5

z dnia 9 stycznia 1947 r.

w sprawie przeniesień w kredytach skarbowych Planu sfinansowania inwestycji na okres 1.IV — 31.XII.46 r.

(B. F. 84/2/46).

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich — Wydz. Odbudowy i Dyrekcyj Odbudowy.

Ministerstwo Odbudowy potwierdza depeszę z dnia 2 stycznia 1947 r.: „Podać wnioski dotyczące przeniesień kredytów inwestycyjnych z paragrafów i pozycyj posiadających oszczędności na inne w ramach całego planu 1946 stop Pismo w drodze stop Dyrektor Finansowego Włoszczowski" i komunikuje, że w związku z otwarciem przez Ministerstwo Skarbu pełnego kredytu preliminowanego w planie sfinansowania inwestycyj od 1.IV do 31.XII.1946 oraz wobec otrzymywania sporadycznych wiadomości z terenu o niewykorzystywaniu kredytów z niektórych tytułów budżetowych, należy wykorzystać okres ulgowy do dnia 31 marca 1947 roku (zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 20.IX.1946 o planie sfinansowania inwestycyj na okres 1.IV — 31.XII.1946 r. Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 1) na przeprowadzenie takich zmian w kredytach uruchomionych dla poszczególnych Wydziałów Odbudowy (Dyrekcyj Odbudowy), aby wszystkie kredyty mogły być użyte na cele inwestycyjne planowane w roku 1946.

W tym celu Ministerstwo Odbudowy poleca nadesłać w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 lutego 1947 r.:

1) Wykaz przewidywanych oszczędności (tj. kredytów, które prawdopodobnie do dnia 31 marca 1947 r. nie zostaną wykorzystane) w poszczególnych paragrafach i pozycjach planu sfinansowania inwestycyj na rok 1946.

2) Wnioski o ewentualne przeniesienie tych oszczędności na te paragrafy i pozycje w planie na rok 1946, w których zaznacza się brak kredytów potrzebnych na wykonanie robót (bądź uregulowanie zaległych rachunków) w okresie ulgowym do dn. 31 marca 1947 r.

Celem uniknięcia nieporozumień i w związku z możliwymi opóźnieniami w dotarciu ostatniej transzy we wnioskach tych należy podać odnośnie każdego tytułu budżetowego (paragrafu i pozycji) wysokość kredytu przyznanego pismami Ministerstwa Odbudowy (Departament Budownictwa), wysokość kredytów uruchomionych (przez Biuro Finansowe) do dnia sporządzania wykazu przez odnośny Wydział (Dyrekcję) oraz żądane zmiany. Danych tych w zasadzie nie należy rozbijać na poszczególne kwartały (III i IV), ponieważ właściwe oddziały banków nie prowadzą ewidencji kwartalnej i dlatego zmiany będą przeprowadzone w saldach.

Po wysłaniu żądanych niniejszym okólnikiem danych do Ministerstwa, Wydziałom Odbudowy (Dyrekcjom Odbudowy) nie wolno przeprowadzać dalszych zmian (np. wykorzystywać kredytów, które zostały zadeklarowane jako oszczędność) bez uzyskania zgody Ministerstwa.

Z uwagi na krótki okres czasu na dokonanie formalnych zmian w uruchomionych kredytach we właściwych oddziałach banków, Ministerstwo poleca jak najśpieszniejsze nadesłanie odpowiednich materiałów z wykorzystaniem nadających się ew. okazji przesłania bezpośrednio do Biura Finansowego (wydział 2. tel. 26 wewn.)

Za Ministra Odbudowy:

Inż. St. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu

12

OKÓLNIK Nr 6

z dnia 18 stycznia 1947 r.

w sprawie rewizji cen robocizny kosztorysów umownych na terenie województw pomorskiego, śląsko-dąbrowskiego, poznańskiego, łódzkiego i miasta Łodzi.

(L. dz. III—328/2/47).

Do
wszystkich Ministerstw, Wojewódzkich Wydziałów Odbudowy, Dyrekcji Odbudowy w Poznaniu i Zarządu Miejskiego m. Łodzi.

Na podstawie uchwały Centralnej Komisji Mieszanej w sprawie rewizji cen robocizny na terenie województw Poznańskiego, Śląsko-Dąbrowskiego, Pomorskiego, Łódzkiego i m. Łodzi dopuszcza się możność stosowania podwyżki cen robocizny na roboty wykonywane na rzecz lub z funduszu Skarbu Państwa, Samorządu Terytorialnego oraz instytucji prawa publicznego w następujących wysokościach:

A. Na terenie Województwa Pomorskiego:

Na podstawie uchwały C. K. M. z dnia 20 grudnia 1946 r. z terminem stosowania od 1 stycznia 1947 r. do umów, zawartych do dnia 31 grudnia 1946 r.

o 10%

B. Na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego:

Na podstawie uchwały C. K. M. z dnia 20 grudnia 1946 r. z terminem stosowania od 1 grudnia 1946 r. do umów, zawartych do dnia 30 listopada 1946 r.

o 18,5%

C. Na terenie Województwa Poznańskiego:

Na podstawie uchwały C. K. M. z dnia 20 grudnia 1946 r. z terminem stosowania od 22 listopada 1946 r. do umów, zawartych do dnia 21 listopada 1946 r.

o 32,5%

D. Na terenie Województwa Łódzkiego i m. Łodzi:

Na podstawie uchwały C. K. M. z dnia 2 stycznia 1947 r. z terminem stosowania od 15 grudnia 1946 r. do umów, zawartych do dnia 14 grudnia 1946 r.

dla Województwa o 13%
dla m. Łodzi o 11,9%

Urzędy oraz instytucje przeprowadzające podwyżkę cen w kosztorysach umownych obowiązane są kierować się następującymi zasadami:

1. podwyżkę cen robocizny można stosować tylko na żądanie wykonywującego roboty,

2. do robót albo części robót, których termin wykonywania był ustalony przed podanymi wyżej terminami stosowania zwyżek w wypadku uchybienia terminu z winy przedsiębiorcy, podwyżka nie ma zastosowania,

3. podwyżkę cen w myśl powyższego okólnika można stosować tylko do robocizny na roboty budowlane i instalacyjne,

4. omawiana podwyżka ma charakter jednorazowy,

5. w wypadku jeśli ceny kosztorysu umownego nie są podzielone na materiał i robociznę, to celem wydzielenia robocizny należy stosować poniższą tabelę:

L. p.	Rodzaj robót	Koszt robocizny do całości kosztów w %
1.	Roboty ziemne	95%
2.	„ murarskie	40%
3.	„ posadzkowe	30%
4.	„ betonowe i żelbetowe	35%
5.	„ tynkowe	75%
6.	„ ciesielskie	35%
7.	„ stolarskie	55%
8.	„ kowalskie i ślusarskie	55%
9.	„ malarskie	65%
10.	„ szklarskie	30%
11.	„ blacharskie, krycie dachów blachą	35%
12.	„ krycia dachów dachówką	45%
13.	„ krycia dachów papą	55%
14.	„ zduńskie	35%
15.	„ wodociągowo-kanalizac.	35%
16.	„ gazowe	40%
17.	„ centralnego ogrzewania	30%
18.	„ elektryczne	35%

6. przed zastosowaniem mnożnika należy stwierdzić protokólarnie na dzień obowiązujący stosowanie zwyżek ilościowy stan robót każdego rodzaju według pozycji kosztorysowych. Stan robót winien być zadokumentowany zapisem w dzienniku budowy,

7. podwyżkę uwzględnia się w rachunkach przejściowych i ostatecznym z tym, że należy wyodrębnić roboty, wykonane po dniu obowiązującym stosowanie zwyżek, do których podwyżka ma zastosowanie,

8. obliczona wysokość podwyżki została sprowadzona do faktycznych kosztów przedsiębiorcy i eliminuje zysk i część kosztów ogólnych stałych.

9. w wypadkach specjalnych należy się zwracać o wyjaśnienie i wskazówki do Departamentu III Budownictwa Ministerstwa Odbudowy.

Minister Odbudowy:

M. Kaczorowski

13

OKÓLNIK Nr 7
z dnia 18 stycznia 1947 r.

w sprawie ustalania norm wynagrodzenia za opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Do

Regionalnych Dyrekcyj Planowania Przestrzennego.

Ministerstwo Odbudowy przesyła w załączeniu:

1) Cennik norm wynagrodzeń za opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Załącznik 1)

2) Zasady obliczania wynagrodzeń (Załącznik 2)

3) Wzór umowy (Załącznik 3)

— do wiadomości, celem stosowania przy dokonywaniu zleceń z zakresu prac, objętych cennikiem.

3 załączniki

Za Ministra Odbudowy:

Inż. J. Żakowski
Podsekretarz Stanu

Załącznik 1.

Cennik norm wynagrodzeń za opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

I. Normy podstawowe wedle b. cennika orientacyjnego, zawierającego normy wynagrodzenia za opracowanie planów zabudowania, sporządzonego przez Związek Miast Polskich i zaakceptowanego przez Towarzystwo Urbanistów Polskich (Biuletyn Urbanistyczny z roku 1937, Nr 1 *). (Patrz tabela poniżej).

II. Podane w ustępie I normy wynagrodzenia stosuje się odpowiednio do wynagrodzeń za opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z następującymi zmianami:

1. do określonych w ustępie I cennika stawek dolicza się następujące zwyżki indywidualne:
   a) za trudności programowe — w stosunku do stawek objętych pkt. 1 i 2 zwyżkę do 20%,

L. p.	Rodzaj prac	Opłata stała	Dodatek za 1 ha
1	Ustalenie programu prac, kierownictwo przy zbieraniu danych stosownie do § 9 i 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.X.1936 r. oraz opisowe opracowanie tych danych w programie wstępnym ogólnego planu zabudowania łącznie z wykresami w tekście	1.500 zł.	2 zł.
2	Opracowanie programu planu ogólnego zabudowania (łącznie ze szkicami) w podziałce 1:10.000	1.500 „	8 „
3	Opracowanie na podstawie uzgodnionego programu projektu ogólnego planu zabudowania w podziałce 1:10.000	1.500 „	8 „
4	Uwzględnienie w projekcie ogólnego planu zabudowania ukształtowania bloków (ulice mieszkaniowe oraz linie zabudowania) w podziałce 1:5.000 lub 1:4.000	1.000 „	8—12 zł
5	Opracowanie szczegółowego planu zabudowania na podstawie programu lub projektu ogólnego planu zabudowania w podziałce od 1:2.880 do 1:1.000	1.500 „	35 „

*) Stawki wynagrodzeń zostały dostosowane do cen z 1939 roku.

b) za trudności terenowe (skomplikowana rzeźba, spadki terenu ponad 5%, terenowe trudności techniczne, np. podkopy górnicze) — w stosunku do stawek objętych pkt. 4 i 5 zwyżkę do 15%,

c) za trudności architektoniczne w osiedlach, założonych na planie zabytkowym lub posiadających zabytkowe zespoły budowli — w stosunku do stawek objętych pkt. 1 — 5 zwyżkę do 20% w odniesieniu do obszaru zabytkowego;

2. za plany częściowe obejmujące opracowanie niektórych zagadnień, np. sieć komunikacyjną i t. p., wynagrodzenie wyniesie 20% — 50% należności;

3. za opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego zespołów miejskich stosuje się normy podane w ust. I pkt. 1 i 2 z tym, że za podstawę obliczenia powierzchni przyjąć należy projektowaną średnią gęstość zaludnienia 50 osób/ha. Normy powyższe obejmują wynagrodzenie za:

ustalenie programu prac za kierownictwo przy zbieraniu danych wymienionych w § 9 i 10 b. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.X.1936 r. o sposobie opracowania planów zabudowania, za opisowe opracowanie tych danych w programie wstępnym ogólnej części planu zagospodarowania przestrzennego łącznie ze szkicowym ujęciem układu zespołu oraz za graficzne opracowanie programu planu zagospodarowania przestrzennego w podziałce 1:25.000 lub 1:10.000 wraz z opisem technicznym.

4. W przypadku sporządzania planów w skalach dokładniejszych, aniżeli przewidują normy, należy zwiększyć wynagrodzenie, licząc do 50% dodatku przy dwukrotnym zwiększeniu podziałki. Dodatki te podlegają zatwierdzeniu przez Główny Urząd Planowania Przestrzennego.

III. Wynagrodzenie za opracowanie fragmentów urbanistyczno-architektonicznych, tj. placów, ulic, założeń plastycznych i t. p., np. wykonanie rzutów, fasad, przekrojów, perspektyw, aksonometrii, rozwiązań ogrodowych.

Norma podstawowa za 1 ha		Dodatki do normy podstawowej za 1 mb. elewacji	
Podz.	1:500	1:500	1:200 i 1:250
zł.	500	2	3

Do cen powyższych dolicza się 20% w odniesieniu do obszarów zabytkowych oraz za trudności programowe i architektoniczne.

Tabela powyższa ma charakter ogólnych wytycznych do zleceń indywidualnych. Zlecenia te podlegają zatwierdzeniu przez Główny Urząd Planowania Przestrzennego.

IV. Wyjazdy projektodawcy lub jego zastępcy związane z wykonaniem zamówienia będą wynagradzane w postaci diet i kosztów podróży, obliczanych w/g stawek, stosowanych do urzędników państwowych.

V. Wynagrodzenie rzeczoznawców powoływanych do opiniowania planów zagospodarowania przestrzennego:

1) w miejscu zamieszkania rzeczoznawcy: 60 zł. dziennie,
2) poza miejscem zamieszkania rzeczoznawcy: 80 zł. dziennie,
3) do wynagrodzenia tego dolicza się diety i koszty podróży, obliczane w/g stawek stosowanych do urzędników państwowych.

VI. Za opracowanie koreferatu dla komisji opiniodawczych przewiduje się honorarium w wysokości od 5% do 10% wynagrodzenia za dane zlecenie.

VII. Przy obliczaniu wynagrodzeń za prace wymienione w ustępach I—VI cennika, z wyjątkiem ust. IV i V pkt. 3, stosuje się mnożnik 15.

Załącznik 2.

Zasady obliczania wynagrodzeń.

A. Wynagrodzenie oblicza się:

1) według powierzchni faktycznie obejmowanej projektem planu zagospodarowania przestrzennego, wliczając również tereny zieleni, położonej w obrębie obszarów przeznaczonych dla zainwestowania i urządzenia (np. skwery i parki miejskie), lecz wyłączając zwarte obszary uprawy rolnej lub leśnej, jeziora i t. p., nie przeznaczone w projekcie do zabudowy i zainwestowania albo

2) na podstawie przypuszczalnego obszaru obejmowanego rozplanowaniem, obliczonego teoretycznie na zasadzie przewidzianej przez organa planujące ilości zaludnienia, licząc przeciętnie około 50 osób na 1 ha terenów, przeznaczonych do zainwestowania na obszarze danego osiedla w okresie, dla którego sporządza się plany zagospodarowania przestrzennego.

B. Normy powyższe nie obejmują pracy przy zbieraniu i źródłowym opracowaniu danych, np.: inwentaryzacji budynków, danych z

dziedziny D. G. S. (demograficzno-gospodarczo-społecznych) oraz prac w zakresie fizjografii, historii, zabytków, urządzeń komunikacyjnych itp.

C. Projektodawca obowiązany jest do wykonania projektu w 1 egzemplarzu łącznie z dostarczeniem matryc. Wykonanie podkładów pomiarowych oraz koszta introligatorskie należy opłacać osobno.

D. W przypadku żądania poprawek przez kolegium rzeczoznawców urbanistycznych, powołanego do zaopiniowania wykonanych prac — poprawki powyższe powinny być wprowadzone przez zleceniobiorcę w planach bez żądania z tego tytułu dodatkowego wynagrodzenia lub zwrotu własnych kosztów. W przypadku, gdy mimo pozytywnego zaopiniowania projektu przez kolegium rzeczoznawców, władze wprowadzą zasadniczą zmianę założeń programowych lub założeń wytycznych planu (np. projektowanej ilości mieszkańców, układu węzła kolejowego lub drogowego, usytuowania przemysłu i t. p.) — projektodawcy przysługuje prawo żądania wynagrodzenia za wprowadzenie poprawek, wynikających ze zmian powyższych założeń, w wysokości do 50% ogólnych kosztów wykonania pierwotnego zlecenia. Analogicznie można wynagradzać alternatywy projektu, których celowość i konieczność sporządzenia zostanie ustalona zawczasu za obopólnym porozumieniem projektodawcy i zleceniodawcy.

E. Przy opracowaniu szczegółowej części planów zagospodarowania można za zgodą władz zlecających poprzestać na opracowaniu szkiców planu w skali stosowanej w tych planach. Szkice te mogą być wykonane ołówkiem i bez wszelkich szczegółów technicznych wymaganych przy szczegółowej części planu. W tych przypadkach wynagrodzenie za te prace wynosi 50% do 75% całości wynagrodzenia, obliczonego w/g ustępu I pkt. 5.

F. Normy wynagrodzenia za sporządzenie szczegółowej części planów zagospodarowania przestrzennego obejmują wynagrodzenia za opracowanie całości osiedla lub jego większych części w skalach 1:2.880 i 1:2.500, 1:2.000 i 1:1.000. W razie opracowania szczegółowego fragmentów poszczególnych placów publicznych, bloków budowlanych itp. wraz z opracowaniem architektonicznym zasad kształtowania brył lub samej koncepcji i rozwiązania sytuacji oraz wyglądu zewnętrznego zespołów budynków w podziałkach 1:500 do 1:200 — należy stosować normy objęte ustępem III cennika (Załącznik 1), niezależnie od objęcia tych fragmentów wynagrodzeniem za wykonanie planów zagospodarowania przestrzennego. W razie konieczności rozwiązania projektu architektonicznego całości zespołu lub poszczególnych jego części — należy dodatkowo doliczyć wynagrodzenie za te budowle według norm stosowanych przez Ministerstwo Odbudowy do wynagrodzeń za prace architektoniczno-budowlane.

Załącznik 3.

WZÓR UMOWY

W dniu .... 194..... r. w .... pomiędzy Skarbem Państwa reprezentowanym przez ....
....w osobie .... z jednej strony, a .... zamieszkałym w
.... przy ul. .... Nr. ....
zwanym w dalszym ciągu niniejszej umowy Zleceniobiorcą — z drugiej strony — została zawarta umowa treści następującej:

1. .... powierza Zleceniobiorcy, a ten ostatni przyjmuje i zobowiązuje się wykonać następującą pracę zleconą: ....
....
....
....
....

2. Zleceniodawca dostarczy przed przystąpieniem przez Zleceniobiorcę do sporządzenia elaboratu technicznego następujące dane: ....

1. ....
2. ....

....

3. Przyjęta do wykonania przez Zleceniobiorcę praca zlecona odpowiadać winna następującym warunkom:

a) praca powinna być wykonana zgodnie z wymaganiami Dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 109);

b) elaborat techniczny ma być wykonany zgodnie z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1936 r. o sposobie opracowania planów zabudowania względnie — w razie wydania nowych przepisów w tej sprawie — zgodnie z tymi przepisami, wreszcie zgodnie z zasadami obliczania wynagrodzeń za sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

c) elaborat techniczny obejmować będzie:

1. ....
2. ....

....

d) Zleceniobiorca dostarczy Zleceniodawcy elaborat techniczny wraz z załącznikami w jednym egzemplarzu w następującej technice .... łącznie z matrycami;

e) Zleceniobiorca w czasie wykonywania projektów planu zagospodarowania przestrzennego obowiązany jest udzielać Zleceniodawcy bądź instytucji przez Zleceniodawcę wskazanej — informacji dotyczących sporządzonego planu.

4. Termin złożenia w ....

.... wykonanej pracy zleconej upływa z dniem .... 194.... r.

5. Jako wynagrodzenie za wykonanie niniejszej pracy ustala się kwotę zł. ....
(słownie: złotych ....
obejmującą również koszta podróży, związanych z powierzoną pracą oraz ewentualne koszta wykonania podkładów pomiarowych i robót introligatorskich, płatną w ciągu tygodnia od dnia przyjęcia pracy przez ....
ewentualnie płatną w następujących ratach:

....

....

....

....

6. W razie niedotrzymania przez Zleceniobiorcę warunków lub terminu umowy ....
....
przysługiwać będzie prawo jednostronnego rozwiązania umowy i żądania pokrycia strat i szkód Skarbu Państwa bez potrzeby wzywania i stawiania w zwłoce.

7. Niezależnie od sankcji przewidzianych w p. 6 w przypadku niedotrzymania terminu wykonania pracy zleconej, ustalonego w p. 4 niniejszej umowy, Zleceniobiorca zostanie zobowiązany do zapłaty kary w wysokości zł .... za każdy dzień zwłoki.

8. Wszelkie opłaty, związane z niniejszą umową, ponosi Zleceniobiorca.

9. Wszelkie spory, mogące wyniknąć z tytułu umowy, będzie rozstrzygać właściwy sąd w ....

10. Umowa niniejsza zostaje sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden zostaje w aktach Zleceniodawcy a drugi otrzymuje Zleceniobiorca.

Zleceniobiorca Zleceniodawca

....

14

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA ODBUDOWY

z dnia 28 stycznia 1947 r.

o sprostowaniu omyłek w Dziennikach Urzędowych Min. Odb. Nr 6 z dnia 7 grudnia 1946 r. oraz Nr 7 z dnia 21 grudnia 1946 r.

Prostuje się następujące omyłki:

1. W załączniku Nr 1 do okólnika Nr 31 z dnia 28.XI.46 r. w sprawie stosowania norm wynagrodzenia za prace inżynierskie w zakresie domowych instalacji wewnętrznych (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 6 poz. 101):

   na str. 20 w punkcie 5 wiersz 9 po wyrazach „nie może przekraczać" należy wstawić wyraz „połowy".

2. W piśmie okólnym z dn. 19 listopada 1946 r. w sprawie wytycznych organizacji Wydziałów Odbudowy (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 6 poz. 103):

   na str. 23 szpalta 2 wiersz 8 p. 1. a) zamiast „referentów" powinno być „referatów"; w wierszu 14 p. 1. c) zamiast „administracyjnych" powinno być „bieżących";
   na str. 24 szpalta 1 wiersz 12 p. 1. b) zamiast „wykonawczych" powinno być „wykonywanych"; szpalta 2 wiersz 17 p. 4. b) słowa „oraz współdziałania w tym zakresie z oddziałem C. M. B." należy przenieść na koniec okresu po słowach „materiały budowlane".

3. W Tymczasowym Statucie Organizacyjnym Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 7 poz. 106):
   na str. 15 szpalta 2 wiersz 8 zamiast „realizacja" powinno być „realizacją".

Za Dyrektora Gabinetu Ministra

S. Krakiewicz
Naczelnik Wydziału Prawnego

Należność za Dziennik Urzędowy należy wpłacać tylko na konto czekowe w P. K. O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Cena numeru niniejszego zł. 30.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Marszałka Stalina 38.

Nr 1175 — Robotnicza Spółdzielnia Graficzna, Warszawa, Targowa 80.